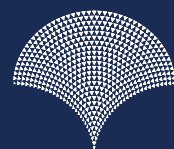

התמודדות המערכת הממשלתית עם אלימות ילדים ובני נוער – מדיניות, חסמים ופערי יישום

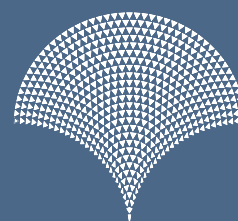
סקירת מדיניות

י ל י 2026

המרכז להעצמת האזרח
ממשל שעובר. בשבילנו.

CECI

המרכז להעצמת האזרח
ממשל שעובד. בשבילנו.

CECI

אודות המרכז להעצמת האזרח

המרכז להעצמת האזרח הוא ארגון חברה אזרחית הפועל בתחומי הממשל, ועוסק באפקטיביות המגזר הציבורי ויכולות הביצוע של הרשות המבצעת. המרכז מתמקד בתהליכי יישום מדיניות, ובהיבטים שונים הקשורים לתפקוד הממשל ויכולתו לממש ולהוביל שינויים לטובת הציבור. במסגרת זו, מפעיל המרכז את מיזם "המוניטור", הכולל מעקב וניטור אזרחי אחר יישום החלטות ממשלה וחוקי כנסת והנגשתם לציבור. "המוניטור" מסייע בהבנת תהליכי ממשל ויישום מדיניות באמצעות יצירת תשתית ידע רחבה, אמפירית ואינטגרטיבית של תהליכי יישום ההחלטות. מטרת "המוניטור" היא לקדם את שיוב עבודת הממשל בישראל ולהגביר את ההיכרות והמעורבות האזרחית בתחומי העשייה של המגזר הציבורי.

עריכה גרפית: מיכל סמוֹקובץ | המשרד לעיצוב גרפי, אוניברסיטת תל אביב

סקירת מדיניות

י 1 ל י 2 0 2 6

**התמודדות המערכת הממשלתית עם אלימות
ילדים ובני נוער – מדיניות, חסמים ופערי יישום**

תחקיר וכתובה:

מיכל בן משה, סמנכ"לית מדיניות, המרכז להעצמת האזרח

תוכן העניינים

3 רקע

4 סקירת המדיניות והמענים הממשלתיים הקיימים

7 פערי מדיניות וחסמי יישום

8 סיכום והמלצות להמשך עשייה

רקע

בשנים האחרונות ניצבת החברה הישראלית מול הסלמה חריפה ומדאיגה בחומרתה של תופעת האלימות בקרב ילדים ובני נוער, המציבה סימן שאלה מורכב מעל אפקטיביות מנגנוני המניעה, הטיפול והאכיפה הציבוריים. מקרי הקצה הטראגיים שהתרחשו לאחרונה במרחב הציבורי – ובראשם הרצח המזעזע של ימנו בנימין זלקה ז"ל בפתח תקווה על ידי קבוצת קטינים – אינם מהווים עוד אירועים ספורדיים ומבודדים. אירועים אלו מתפקדים כקריאת השכמה המציפה אל פני השטח שינוי דפוסי עומק בפשיעת נוער, המתאפיינת באלימות קבוצתית מתוכננת, אובדן רסן וקלות בלתי נתפסת בשימוש בנשק קר, כמו גם ירידה בגיל המעורבים ושטוש הגבולות בין המרחב הפיזי לוירטואלי.

לאור הכרזת ועדת החינוך התרבות והספורט יחד עם הועדה לזכויות הילד בכנסת על התופעה כ"משבר לאומי", שהתמודדות עימו מחייבת שילוב ידיים של כלל הרשויות, סקירת מדיניות זו מבקשת לנתח את "רצף המדיניות" הממשלתית והמוניציפלית בישראל לאורך שני העשורים האחרונים, תוך שילוב ממצאי דו"חות מעקב של המרכז להעצמת האזרח, וזיהוי פערי המדיניות והחסמים המעכבים את הטיפול במשבר. כנקודת הפתיחה לסקירה נבחרה תוכנית הדגל "עיר ללא אלימות", דרך מיזוגה הארגוני לתוך "הרשות הלאומית לביטחון קהילתי", ועד לבחינת התאמתם (או היעדרם) של המענים הממשלתיים הנוכחיים אל מול האתגרים התקציביים והחברתיים המשתנים בשטח.

ממדי התופעה וזירות האלימות המרכזיות

- **המרחב הווירטואלי והטכנולוגי:** בני הנוער כיום מבליים כמחצית מהיממה מול מסכים ונחשפים בגיל מוקדם לסמארטפונים. סביבה זו מייצרת אשליית אנונימיות, מסירה עכבות ומייצרת ריחוק שמפחית חמלה. הפלטפורמות החברתיות מתדלקות "תופעת עדר" ואלימות קבוצתית. בנוסף, בני נוער עושים שימוש גובר בכלי בינה מלאכותית (AI) רבי-עוצמה, אשר בהיעדר תיווך נכון מעצימים תופעות של בריונות ופגיעה בפרטיות, כאשר כרבע מבני הנוער מעידים שנחשפו לתוכן פוגעני שנוצר בבינה מלאכותית.¹
- **המרחב הקהילתי והציבורי:** אלימות מתרחשת לעיתים קרובות מחוץ לבית הספר, בשכונות, בפארקים ובחופי רחצה. שיעורי החשיפה לאלימות קהילתית מדאיגים, כאשר בני נוער מהחברה הערבית מדווחים על פגיעה וחשיפה לאלימות בשיעורים גבוהים יותר מבני נוער יהודים. לחשיפה זו ישנן השלכות פסיכולוגיות חמורות, הכוללות התפתחות סימפטומים פוסט-טראומטיים, דיכאון, חרדה ובעיות החצנה (קשיים רגשיים והתנהגותיים שבהם האדם מוציא את המצוקה שלו כלפי חוץ).²
- **המרחב הבית-ספרי:** משרד החינוך זיהה את חסיבות הביניים (כיתות ז'-ח') כ"בטן הרכה" שבה מתרחשים אירועי אלימות רבים.³

1 הדין הפלילי ככלי להתמודדות עם תופעת האלימות המקוונת בקרב בני נוער.

2 סקר דעת קהל התנהגויות אנטי-חברתיות בקרב בני נוער –

ד"ר גיא נגר, ד"ר נאוה כהן אביגדור, אליק קצב

3 שם, שם.

סקירת המדיניות והמענים הממשלתיים הקיימים

קהילתי⁶. ברשויות מקומיות רבות בארץ עדיין נעשה שימוש בשם המותג הוותיק "עיר ללא אלימות" (על גבי ניידות סיור, שלטים או בבתי הספר), אך מנהלתית ותקציבית הפעילות כולה כפופה לרשות המאוחדת. הסיבה למהלך הייתה רצון להתייעלות ממשלתית ומניעת כפילויות. עד לשנת 2017 פעלו תחת המשרד לביטחון הפנים שלושה גופים שונים שסיפקו מענים דומים, משיקים ולעיתים חופפים ברשויות המקומיות: תוכנית "עיר ללא אלימות", "הרשות למלחמה בסמים ובאלכוהול" ואגף מצי"לה (לתיאום מניעת פשיעה). הפיצול הזה יצר כפל תפקידים (לדוגמה: מנהל יישובי נפרד למלחמה בסמים ומנהל נפרד לעיר ללא אלימות באותה עירייה), בזבוז משאבים וחוסר תיאום במענים הקהילתיים. איחוד הגופים נועד לייצר מנגנון הוליסטי אחד המטפל במכלול תופעות האלימות, הפשיעה וההתמכרויות ברשות המקומית.⁷

התוכנית הלאומית לילדים ונוער בסיכון (תוכנית 360)

תוכנית 360 היא יוזמה לאומית רחבה שמטרתה לצמצם ולמנוע מצבי סיכון בקרב ילדים ובני נוער בסביבתם המשפחתית והקהילתית, תוך מתן קדימות לאוכלוסיות מוחלשות ובני מעוטים. המיזם יצא לדרך לפני 18 שנים וכיום מופעל ביותר מ-185 רשויות מקומיות ושכונות בארץ שנבחרו על בסיס מדדים סוציו-אקונומיים נמוכים (אשכולות 1-5 או שכונות מצוקה בערים מבוססות יותר). התוכנית מתוקצבת בכ-220 מיליון שקלים בשנה במימון משותף של משרדי הממשלה, כאשר כשליש מהמשאבים הללו מנותבים לתוכנית "התחלה טובה" – מערך התערבות מוקדם הממוקד ספציפית בגיל הרך.⁸

המודל המקצועי של התוכנית מחולל שינוי תפיסתי באופן שבו החברה הישראלית מתמודדת עם נוער בסיכון, ומעביר את כובד המשקל לטיפול מניעתי בתוך הקהילה, עבודה עם הורים ואימוץ הגדרה מוסכמת ואחידה למצבי סיכון המבוססת על אמנת האו"ם. המערכת מבוססת על ביזור סמכויות והעברת אחריות לשלטון המקומי, כדי לאפשר התאמה מדויקת של השירותים לצרכים המשתנים של כל יישוב. לשם כך, אנשי המקצוע נעזרים במערכת נתונים

תוכנית "עיר ללא אלימות"/ הרשות הלאומית לביטחון קהילתי

התוכנית נולדה בשנת 2004 כפיילוט מקומי בעיר אילת. לאור ההצלחה המקומית בצמצום שיעורי הפשיעה, אימצה הממשלה את המודל כתוכנית לאומית והרחיבה אותה בהדרגה ללמעלה מ-150 רשויות מקומיות בכל המגזרים. בהמשך, הפכה לתוכנית לאומית שנועדה לצמצם אלימות ולהגביר את תחושת הביטחון במרחב העירוני, בין היתר באמצעות הפעלת סיירות, תוכניות מניעה ומערכים טכנולוגיים כגון "מוקדים רואים" ומצלמות. מדו"ח מעקב של המרכז להעצמת האזרח מודל זה נמצא כמנגנון יישום אפקטיבי, המאפשר להעביר תקציבים ולייצר חלחול של מדיניות ממשלתית לרשויות המקומיות באמצעות שיתופי פעולה בשטח.⁵

המודל התבסס על חמישה תחומי התערבות משולבים:

1. **חינוך:** הפעלת "מדריכי מוגנות" – מבוגרים משמעותיים המוצבים בבתי הספר כדי למנוע שוטטות, בריונות ואלימות.
2. **אכיפה וטכנולוגיה:** פריסת מערכי מצלמות אבטחה במרחב הציבורי המחוברות למוקדים רואים עירוניים, והקמת מערכי שיטור עירוני משולב.
3. **פנאי וקהילה:** פרויקט "מגרשים מוארים" (פתיחת מגרשי ספורט בלילות הקיץ ומניעת שוטטות) והפעלת סיירות הורים מתנדבות.
4. **רווחה:** איתור וטיפול ממוקד בבני נוער במצבי סיכון חריפים.

כיום, התוכנית במתכונתה המקורית והעצמאית אינה קיימת עוד כיישות נפרדת, אך התשתיות הפיזיות והתקציביות שלה ממשיכות לפעול תחת קורת גג ארגונית חדשה. בשנים 2017-2018 חוקקה הכנסת חוק המאחד את כלל פעילויות המניעה והביטחון האישי ברשויות המקומיות תחת גוף ממשלתי אחד שנקרא: "הרשות הלאומית לביטחון

4 **החלטת הממשלה מס' 575 (2006)** המאמצת רשמית את מודל אילת כמודל ארצי-לאומי ומפרטת את עשר הערים הראשונות שנבחרו לפיילוט המורחב (בהן שבריה, עכו, נתניה, רהט ובתי-ים).

5 <https://www.cec.org.il/monitor/%D7%AA%D7%9B%D7%A0%D7%99%D7%AA-%D7%A2%D7%99%D7%A8-%D7%9C%D7%9C%D7%90-%D7%90%D7%9C%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%AA/>

6 **חוק הרשות הלאומית לביטחון קהילתי, התשע"ז-2017.**
7 דברי ההסבר של הצעת חוק הרשות למאבק באלימות, בסמים ובאלכוהול (שמה המקור של הצעת החוק בטרם אושרה).
8 <https://brookdale.jdc.org.il/publication/360-national-program-children-youth-risk-needs-participants-services-received/>

מוקד 105 (המטה הלאומי להגנה על ילדים ברשת)

מוקד 105 הוא הזרוע המבצעית של המטה הלאומי להגנה על ילדים ברשת. המוקד, הפועל תחת יחידה 105 בכפופות ללהב 433 של משטרת ישראל, מהווה מודל אינטגרטיבי ייחודי בקנה מידה בינלאומי. ייחודו שמון בשיתוף פעולה מובנה ויומיומי בין שוטרים מיומנים לבין דסק מומחים אזרחי, מחמישה משרדי ממשלה: המשרד לביטחון לאומי, משרד החינוך, משרד הבריאות, משרד העבודה והרווחה ומשרד המשפטים.¹³

המוקד מפעיל מנגנון דו־ערוצי:

1. **הציר הפלילי-אכיפתי:** טיפול משטרי ישיר באירועים המעוררים חשד לביצוע עבירות פליליות.
2. **הציר האזרחי-קהילתי:** מתן מענה לאירועים מורכבים שאינם חוצים את הרף הפלילי (כגון בריונות רשת, חרמות ושיימינג), אשר בעבר נותרו ללא מענה ממשלתי מוסדר, לצד ליווי הקטין הנפגע בקהילה.¹⁴

מנתוני המטה הלאומי עולה כי שנת 2025 התאפיינה בזינוק דרמטי בהיקף הפניות והאירועים המדווחים – נפתחו במוקד 16,292 אירועים, המהווים עלייה של כ־71% לעומת שנת 2024 (בה נרשמו 9,511 אירועים). הערכת גורמי המקצוע היא כי העלייה החדה בהיקפי הפניות מיוחסת בעיקרה להרחבת המודעות הציבורית לקיומו של מענה ממשלתי ממוקד, לצד תהליכי עומק חברתיים המתאפיינים בהסלמת האלימות והקצנת השיח הפוגעני ברשתות החברתיות, המשפיעים ישירות על התנהגות בני הנוער.¹⁵

במסגרת דיון מעקב שנערך בוועדה לזכויות הילד בכנסת בשלהי שנת 2025, הציגו גורמי המקצוע והמשטרה שורה של חסמים ואתגרים המקשים על מיקסום יעילות המענה.¹⁶

א. פערים במצבות כוח האדם והאיוש המבצעי

- איוש מוקד 105: מפקדת המוקד, תנ"צ יפעת חסון, הציגה פער משמעותי באיוש המבצעי השוטף.

ממוחשבת ובין־משרדית (תמ"י), המאפשרת לעקוב באופן שוטף אחר התקדמות הילדים והוריהם ולבחון את האפקטיביות של דרכי הטיפול.⁹

מבחינה ארגונית, התוכנית מובלת על ידי מנהלת ארצית הממוקמת במשרד הרווחה והביטחון החברתי, ובשותפות של חמישה משרדי ממשלה המתווים את המדיניות בוועדות היגוי עליונות. ברמה המחוזית מנוהל המיזם בשיתוף פעולה בין משרדי הרווחה והחינוך, ואילו ברמה המוניציפלית האחריות עוברת ישירות לראש הרשות המקומית או לנציג מטעמו. ועדה מקצועית רב־ארגונית, הפועלת לצד מנהל תוכנית יישובי, מתכללת את העבודה בשטח ומחלקת את המענים לשתי ועדות משנה לפי קבוצות גיל: מלידה עד גיל 5, ומגיל 6 עד 17.¹⁰

דוגמא למיזם המופעל במסגרת תוכנית 360 ואף מתכתב עם תוכנית "עיר ללא אלימות" הותיקה, הוא מיזם "מתחברים לנוער בחופים" – המסייע לבני ובנות נוער בחופש הגדול, תוך הפעלת מתחמי סיוע ואיתור נוער בסיכון במוקדי בילוי סביב הסיכונים של שימוש לרעה בסמים ואלכוהול, לחץ חברתי, מיניות לא מוגנת או מובחנת, אלימות וסיכון לניצול מסוגים שונים. צוותי המתחמים מבצעים סיורים, שואלים לשלומם של בני הנוער ומסייעים במידת הצורך, כאשר בתוך המתחמים נוכחים אנשי טיפול ומתנדבים, שיכולים לחבר גם לגורמי טיפול ביישוב המקור.¹¹

עיצוב תוכנית 360 התבסס על מסקנות הוועדה הציבורית בראשות פרופ' הלל שמיד, מבכירי חוקרי העבודה הסוציאלית בישראל. לאחרונה, ביולי 2026, באירוע ציון 18 שנים לתוכנית, פרופ' שמיד ציין: "שש השנים האחרונות לא היטיבו עם ילדים ובני נוער. הקורונה, המלחמה והמשברים החברתיים הובילו לשינויים עמוקים בהתנהגותם של ילדים ובני נוער. אנו עדים לעלייה בהתנהגויות סיכון, בהתמכרויות, באלימות, במצבי חרדה, בפגיעות מיניות ובנשירה ממסגרות לימוד. אנחנו עומדים כיום בפני אוכלוסיות ילדים ונוער שלא הכרנו בעבר, והן דורשות התייחסות שונה מזו הנהוגה כיום". לדבריו, המציאות המשתנה מחייבת גם שינוי באופן הכשרת אנשי המקצוע, המיומנויות שלהם והכלים העומדים לרשותם.¹²

¹³ https://www.gov.il/he/departments/child_online_protection_bureau

¹⁴ https://www.gov.il/he/departments/child_online_protection_bureau

¹⁵ https://www.gov.il/he/pages/105_annual_report_2025

¹⁶ <https://main.knesset.gov.il/news/pressreleases/pages/press17112025s.aspx>

9 שם, שם.

¹⁰ <https://www.gov.il/he/pages/molasa-360-about>

¹¹ <https://www.gov.il/he/pages/molasa-news-young-people-at-risk-06072023>

¹² 18 שנה לתוכנית 360.

- קושי טכנולוגי בשידורי חיים (Live): ניטור והסרת תכנים פוגעניים המשודרים בזמן אמת מהווים אתגר טכנולוגי ומשפטי מורכב, שכן תכנים אלו נמחקים אוטומטית עם סיום השידור ואינם מותירים עקבות דיגיטליים קלים לאיתור.
- אחריות המפרסם מול מגבלות הדין: גורמי המקצוע הדגישו כי האחריות הראשונית להפצה והסרת תכנים מוטלת על המשתמשים עצמם. כמו כן, קיים פער בין ציפיית הציבור לפעולה תקיפה לבין הרף הראייתי הנדרש להוכחת עבירה פלילית וביצוע מעצרים בפועל.
- על פי גורמי המקצוע, המוקד נהנה מחשיפה רבה בקרב בני הנוער, אולם קיימת בעיה של התאמה – רק כרבע מבני הנוער מצהירים שיפנו אליו במידה וייפגעו, כאשר הרוב מעדיפים לדווח להוריהם או לגורמים בסביבתם הקרובה.¹⁷
- משמרת שגרתית במוקד מאוישת ב־6 שוטרים בלבד, ואילו בסופי שבוע מצטמצם כוח האדם המבצעי ל־2 שוטרים בלבד – נתון המקשה על התמודדות עם זרם הפניות הרציף.
- צוות האכיפה האלטרנטיבית (בפרקליטות המדינה): הצוות האמון על הגשת דרישות להסרת תכנים פוגעניים (הן פליליים/אזרחיים והן תכני טרור) מתמודד עם תקינה מצומצמת במיוחד הכוללת 4 פרקליטים ו־10 סטודנטים בלבד. הנהלת המטה האזרחי קראה לבית המחוקקים לפעול להרחבה מיידית של התקציבים והתקנים ליחידות אלו.
- ב. חסמים טכנולוגיים ומשפטיים בהסרת תכנים**
 - תהליך הסרת תכנים פוגעניים מהרשתות החברתיות מבוסס כיום בעיקרו על שיתוף פעולה וולונטרי (הסכמי) מצד הפלטפורמות השונות, ולא על כלי אכיפה חקוקים ומחייבים.

פערי מדיניות וחסימי יישום

על פניו, מסקירת המענים הקיימים לא נראה שיש ואקום באשר לפעילות הממשלתית הנוגעת למניעת אלימות בקרב בני נוער וכן שקיים שיתוף פעולה חוצה משרדים בתחום. עם זאת, כפי שהובא בפתיחת דו"ח זה, ניכר כי מצב האלימות רק הולך ומסלים לאחרונה, מתפשט למרחבים נוספים וחוצה אוכלוסיות ואזורים גיאוגרפיים. אם כך, ננסה לענות על השאלה – מה הם הפערים הקיימים בין המענים לצרכים המשתנים בשטח ומה הם חסימי היישום של כלי המדיניות שכבר פועלים כעת.

1. ניהול תקציב: המערכות סובלות משחיקה תקציבית חמורה. כך לדוגמה, חלוקת התקציבים והתעריפים המועברים לרשויות במסגרת תוכנית 360 לא עודכנה מזה כ-15 שנה, חרף עליות מחירים וגידול באוכלוסייה. בנוסף, קוצץ תקציב תנועות הנוער (המהוות גורם מניעה) ב-50%. ככלל, המענים הקהילתיים והרשותיים סובלים מקיצוצים תקציביים רוחביים ואי־ודאות, המקשים על שימור רציפות טיפולית ופריסה של תוכניות מניעה וסיירות בשטח.

2. ניהול כוח אדם: מחסור מדינתי חמור באנשי מקצוע חינוכיים פוגע ישירות באיכות המענים הנוגעים למניעה ובוודאי גם הטיפול והשיקום. קיים חוסר משמעותי בפסיכולוגים במוסדות החינוך, עובדים סוציאליים, אנשי מקצוע מתחום בריאות הנפש ומסגרות ייעודיות לנוער נושר ולנוער בסיכון. כמו כן, הפעילות המבצעית במוקד 105 (סד"כ של 6 שוטרים במשמרת שגרתית ו־2 בסופ"ש) וצוות האכיפה האלטרנטיבית בפרקליטות (4 פרקליטים בלבד) מייצרים תת־איוש קריטי. מצב זה מונע מתן מענה מהיר ומקיף לאלפי הפניות הזורמות מדי שנה (זינוק של 71% בשנת 2025).

3. שיתוף פעולה (בין משרדי ממשלה ובין הממשלה לרשויות מקומיות): ישנה מחלוקת באשר לאופן

ניהול המענים לאתגר האלימות בקרב ילדים ובני נוער בתוך הממשלה. ועדות הכנסת דורשות להקים "תוכנית לאומית כוללת" חדשה המגובה בהחלטת ממשלה ובתקציבים, שתתכלל תחתיה את כלל המענים. מנגד, משרד הרווחה מתנגד להקמת תוכניות חדשות בשל כפילות שתוביל לבזבז משאבים, ודורש להרחיב את תשתית תוכנית "360" הקיימת לכלל הרשויות. כמו כן, מדו"ח המוניטור שבחן את יישום תוכנית "עיר ללא אלימות" עלתה סוגיית הקושי בתיאום בין משרדים, למשל עיכובים משמעותיים באישור אמות מידה משפטיות להצבת מצלמות אבטחה בשל קשיי הסכמה מול משרד המשפטים סביב הפגיעה בפרטיות. כמו כן, מודל זה יוצר תלות ברשויות המקומיות בכל הנוגע ליישום המדיניות הלכה למעשה. רשויות רבות שעמדו בקריטריונים לקבלת תקציב להקמת מערכים טכנולוגיים, כלל לא מימשו אותו בפועל בשל פערים וחסימים פנימיים ברשות עצמה.

4. חסם משפטי: בייחוד באשר לאלימות מקוונת. המשפט הפלילי הקיים אינו ערוך ואינו מהווה פתרון מיטבי לאלימות מקוונת של נוער. קיים קושי בייחוס כוונה פלילית ("זדון") למעשים שנובעים מלחץ חברתי, שיימינג וגחמות של גיל ההתבגרות. הדין דורש פתרונות חינוכיים ומניעתיים במקום ענישה בדיעבד.

5. "כוח עליון": אירועי הלחימה והטראומה הלאומית שאפיינו את שלוש השנים האחרונות במדינת ישראל הסיטו את הקשב והמשאבים של רשויות הרווחה והחינוך, תוך עצירת מנגנוני שגרה. זאת על אף שהמציאות שנוצרה עקב פינוי של ילדים ובני נוער רבים מביתם ואי שגרת לימודים, הביאה להחמרת התנהגויות סיכוניות.

סיכום והמלצות להמשך עשייה

1. **הכרעה אסטרטגית, מניעת כפילויות ותכלול:** הממשלה נדרשת להכריע בדבר המנגנון המתכלל כדי למנוע יצירת מסגרות מקבילות. מומלץ לבחון את הרחבת תוכנית 360 לכלל המדדים הסוציו-אקונומיים תוך עדכון תקציביה שנשחקו, בשיתוף פעולה עם מטה הרשות לביטחון קהילתי.
2. **שיפור השותפות מול השלטון המקומי:** יש לעבות את מערך התמיכה והליווי לרשויות מקומיות מוחלשות שאינן מצליחות לממש את הרשאות התקציב (למשל בנושא מערכים טכנולוגיים) בשל חסמי ביצוע פנימיים.
3. **גישה הוליסטית מותאמת קהל יעד:** הטיפול לא יכול להישען על אכיפה בלבד בשל היעדר התאמה משפטית. יש להתמקד בחינוך מחודש לאוריינות דיגיטלית ולחשיבה ביקורתית אל מול סכנות ה-AI, ולערב באופן עמוק ופעיל את ההורים – שהם הגורם המועדף על בני הנוער לדיווח ולקבלת תמיכה בעת מצוקה. עבודה על בניית חוסן וחיזוק התמיכה המשפחתית והסביבתית נמצאו כמתנים משמעותיים התפתחות של פוסט-טראומה בקרב נוער הנחשף לאלימות.
4. **בניית תוכניות ועיבוי כוח אדם ייעודי במערכת החינוך:** דרישה למשרת יועצת חינוכית בתקן בכל בית ספר, כמו גם תקינה מלאה של מערך השירותים הפסיכולוגיים במערכת החינוך. זאת לצד קידום תוכניות להעלת המודעות של ילדים, נוער והצוות החינוכי להתנהגות פוגענית העלולה להסלים לאלימות בשעות בית הספר וגם מעבר להן.
5. **בחינת רגולציה על שימוש ילדים ובני נוער ברשתות חברתיות:** יצירת מדיניות רגולטורית המטילה חלק מהאחריות על ארגוני הטכנולוגיה הגדולים באמצעות חקיקה שתחייב את הרשתות החברתיות להסיר תכנים פוגעניים, לסנן תוכן ולא להישאר ברמת הנוהל הוולונטרי. זאת תוך התאמת כללי השימוש בישראל למגמה הבין לאומית – להעלות את גיל השימוש המינימלי ברשתות החברתיות, לדוגמא – גיל 16 באוסטרליה ובקרב גם בספרד.
6. **עדכון החקיקה הנדרשת:** על מנת להתמודד עם אתגרי האלימות ברשת המאפיינים את התקופה. לדוגמא – באמצעות חקיקה להפלת מפיצי חומרים פוגעניים, בדומה לקיים בארה"ב.

